

**بسیاری از شرکت‌ها و محیط‌های
خصوصی مادر شدن زنان به
این معناست که باید با کارشان
خدا حافظی کنند. شرکت‌ها معمولا
قانون را دور می‌زنند و حاضر نیستند
زیر بار قوانینی همچون ۹ ماه مرخصی
زایمان یا تسهیلات شیردهی مادران و
مسائلی از این قبیل بروند**

تربیت متفاوت دیگران

حتی اگر کسی باشد تا مسئولیت مادری را بر دوش او بیندازیم مثلا مادر یا مادر همسر که به عنوان مادر بزرگ خیلی وقت‌ها خودشان داوطلب نگهداری از فرزندان ما هستند و بچه‌ها اغلب بدشان نمی‌آید ساعت‌های طولانی نبود مادر را با مادر بزرگ بگذرانند. تازه شاید خیلی هم خوش بگذرد. نکته ماجرا همین جاست، سال‌ها بعد پس از آن‌که فرزند ما به دوران نوجوانی و جوانی می‌رسد، تازه به خودمان می‌آییم فرزندی که مادر یا مادر همسر به جای ما تربیت کرده‌اند با فرزند ایده‌آلی که در ذهن مان وجود داشته تفاوت زیادی دارد. اینجاست که متوجه می‌شویم هیچ‌کس جای مادر را نمی‌گیرد.

فرصت‌هایی که از دست می‌رود

حالا بیایید از زاویه‌ای دیگر به ماجرا نگاه کنیم. مادران شاغل فقط ۹ ماه فرصت دارند تا رشد و نمو فرزندشان را از نزدیک ببینند و با او همراهی کنند. یک کودک ۹ ماهه هنوز خیلی کوچک است که بخواهد برای ساعت‌های طولانی غیبت مادر را تحمل کند. از سوی دیگر فرزندان ما فقط یک بار قرار است زندگی کنند؛ همچنان که خود ما فقط یک بار زندگی می‌کنیم. دختر یا پسر ما فقط یک بار سه ساله یا چهار ساله می‌شود. صحنه ایستادن بچه روی پاهایش برای اولین بار فقط یک بار اتفاق می‌افتد. گفتن واژه «مامان» یا «بابا» برای نخستین بار فقط یک بار اتفاق می‌افتد. اینها صحنه‌هایی است که قطع به یقین هر پدر و مادری دلش

خانواده مبناست

حضرت آیت‌الله... خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب هم همواره در صحبت‌های‌شان در مقاطع گوناگون بر اهمیت و اولویت خانواده به عنوان مبنای کار تاکید دارند همچنان‌که در یکی از سخنرانی‌های‌شان می‌فرمایند: «در همه طرح‌هایی که برای زنان داریم، بایستی «خانواده» مبنا باشد. یعنی شما اگر بزرگ‌ترین متخصص پزشکی یا هر رشته دیگری بشوید، چنانچه زن خانه نباشید، این برای شما یک نقص است. کدبانوی خانه، شما باید باشید؛ اصلا محور این است.»

نقش‌هایی بی‌بدیل

بر اساس آنچه گفته شد و با نگاهی به جایگاه و اهمیت خانه‌داری و نقش‌های مادری و همسری می‌توان دریافت نقش‌های مادری و همسری برای یک زن مهم‌ترین نقش‌هایی هستند که هیچ بدیلی ندارند. به این معنا که مشاغل گوناگونی که امروز در سطح جوامع وجود دارد اعم از مهندس، معلم، پزشک یا کارمندی که در عرصه‌های مختلف و مشاغل گوناگون فعالیت دارند هر کدام ایفاگر نقش‌هایی هستند که بی‌تردید افراد دیگری هم به جای آنها می‌توانند در چنین نقش‌هایی ظاهر شوند. به بیان دیگر این مشاغل جایگزین‌های متعددی دارند. در حالی که هیچ‌گاه هیچ شخصی نمی‌تواند جایگاه عاطفی، احساسی و مدیریتی مادران را در پرورش و تربیت فرزندان در دست بگیرد.

وط اشتغال و فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی

مبنا و اولویت

یک زن وجود دارد و سایر نقش‌هایی که زنان می‌توانند ایفا کنند باید در ذیل چنین نقش‌هایی تعریف شود. دلیلش هم واضح است؛ سایر مشاغل و نقش‌ها اغلب بی‌بدیل نیستند و افراد دیگر هم می‌توانند آنها را انجام دهند اما مادری و همسری بدیل ندارد. به همین دلیل است که زنان باید برای انجام تمامی فعالیت‌های اجتماعی، اقتصادی و دیگر فعالیت‌ها این نکته کلیدی را در نظر بگیرند که خانواده محور اصلی و اولویت آنها باشد. همچنان‌که مردان هم باید محوریت و اولویت خانواده را فراموش نکنند اما نقش محوری زنان در خانه و خانواده اهمیت توجه به اولویت خانواده از سوی آنان را جدی‌تر می‌کند.

